

Търпѣнието въ човѣка морално чувство ли е, или лично? Когато нѣкоя жена търпи на мъжа си, отъ морални съображения ли търпи? Тя е много весела, казва: азъ ще ти направя това онова---всичко търпи. Отъ морални съображения ли, или отъ политика е това? Вие иматели опитността на това търпѣние, за което говоритѣ? Въ личното търпѣние винаги влиза една неприязненостъ. Нѣкой търпи, но прави усилия надъ себе си. Ние се радваме на моралното търпѣние. При моралното търпение, щомъ ти дойде една неприятностъ, ти усещашъ радостъ. Запримѣръ, мъжътъ и жената не живѣятъ добръ. Нѣма да се докачате. Азъ виждамъ мъжътъ и жената, като двѣ величини, като 1 и 2. Мъжътъ и жената не прѣдставляватъ личности, това сж само-символи. Мъжътъ може да каже най-лошитѣ нѣща на жена си. Ако тя усѣти една приятностъ въ себе си, това търпѣние е морално. Но, ако усѣти въ себе си една обида, това търпѣние не е морално, въ него има вече личенъ елементъ. И въ моралнитѣ чувства човѣкъ усѣща едно разположение. Моралнитѣ чувства водятъ къмъ съвършенство. Човѣкъ трѣбва да бжде съвършенъ! И ние можемъ да бждемъ съвършени, Опитайте се нѣкой пѣтъ, когато нѣкой ви обиди, да запазитѣ съзнание. Азъ съмъ слѣдилъ